

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τι είναι ο Ακάθιστος ύμνος;

Ο Ακάθιστος ύμνος είναι ένας ύμνος προς την Παναγία μας. Ονομάζεται "Ακάθιστος" γιατί οι πιστοί κατά τη διάρκεια της ψαλμωδίας είναι όρθιοι. Ο Ακάθιστος ύμνος αλλιώς ονομάζεται και Χαιρετισμοί της Παναγίας.

Σε ποιόν αναφέρεται;

Αναφέρεται στο γεγονός της φανέρωσης του Θεού στον κόσμο που έγινε με τη συμβολή της Παναγίας. Όπως λέει ένας ψαλμός του Ακάθιστου Ύμνου για την Παναγία:

“Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε δι’ ης κατέβη ο Θεός. Χαίρε, γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν”.

Ο Ψαλμός εδώ χαρακτηρίζει την Παναγία ως η σκάλα που κατέβηκε ο Θεός, για να έλθει από τον ουρανό στη γη. Δεν είναι όμως μόνο σκάλα, αλλά συγχρόνως και γέφυρα. Ναι γέφυρα!! Η Παναγία, ως μάνα, ως μεσίτρια, ως πλατυτέρα, μας ενώνει και ανεβάζει από τη γη στον ουρανό.

Δομή του Ακάθιστου Ύμνου

Ο Ακάθιστος Ύμνος αποτελείται από 24 στροφές (οίκους), όπου κάθε στροφή ξεκινάει με ένα από τα εικοσιτέσσερα γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου. Γενικό θέμα του ύμνου είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, η επίσκεψη της Παναγίας στην ξαδέλφη της την Ελισάβετ, τις αμφιβολίες του Ιωσήφ, την προσκύνηση των ποιμένων και των μάγων, την Υπαπαντή και τη φυγή από την Αίγυπτο. Στις τελευταίες δώδεκα στροφές (οίκους) αναλύεται η βαθύτερη δογματική προέκταση της Ενανθρώπισης του Κυρίου και το σκοπό της, που είναι η σωτηρία των πιστών.

Ο Ακάθιστος Ύμνος, αποτελεί ένα από τα πιο σπουδαία και σημαντικά υμνογραφικά εκκλησιαστικά κείμενα της βυζαντινής περιόδου που η παράδοση λέει ότι γράφτηκε τον 6^ο αιώνα μ.Χ. Ο ποιητής των "Χαιρετισμών" είναι μάλλον ο Ρωμανός ο Μελωδός.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία ψάλλει τους Χαιρετισμούς κάθε Παρασκευή βράδυ, τις πρώτες 5 εβδομάδες της Μεγάλης Σαρακοστής. Για την ακρίβεια, μοιράζουμε τους Χαιρετισμούς σε τέσσερα μέρη (λέγονται «4 στάσεις» και λέμε από ένα κάθε Παρασκευή, ενώ την 5η Παρασκευή λέγεται ολόκληρο το έργο).

.....ήταν μια μέρα του 626 μ.Χ που ψάλλθηκε για πρώτη φορά το: “τη Υπερμάχω Στρατητώ”

Ήταν πολλά χρόνια πριν, το 626μ.Χ όταν η Κωνσταντινούπολη πολιορκήθηκε ξαφνικά από τους Αβάρους. Ο Αυτοκράτορας της Ηράκλειος έλειπε σε εκστρατεία κατά των Περσών μαζί με τον στρατό του. Οι Άβαροι, σε συνεργασία με τους Πέρσες, συγκεντρώθηκαν έξω από την Πόλη με σκοπό να επιτεθούν και λεηλατήσουν την πόλη. Στις 6 Αυγούστου κατέλαβαν την Παναγία των Βλαχερνών και την επόμενη νύχτα ετοιμάζονταν για την τελική επίθεση. Ο τότε Πατριάρχης Σέργιος, θέλοντας να εμψυχώσει τους αγωνιστές τριγυρούσε στα τείχη της Πόλης κρατώντας την Εικόνα της Παναγίας της Βλαχερνίτισσας.

Μα κάτι παράξενο έγινε εκείνο το βράδυ!! Μεγάλος ανεμοστρόβιλος σηκώθηκε ξαφνικά και κατέστρεψε όλο τον στόλο των εχθρών και έτσι οι Άβαροι και οι Πέρσες αναγκάστηκαν να φύγουν και να μην κάνουν την επίθεση στην πόλη.

*«Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
ἀναγράφῃ σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζῳ σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε».*

Ολόκληρος ο λαός τότε απόδωσε αυτό το γεγονός ως παρέμβαση από την Παναγία μας, και έτσι θέλοντας να ευχαριστήσει, να δοξολογήσει την Παναγία των Βλαχερνών με βαθιά συγκίνηση όρθιοι έψαλλαν στην Αγία Σοφία τον "Ακάθιστο Ύμνο" προς τιμή της Υπέρμαχου Στρατηγού της Πόλης. Έτσι ακούστηκε για πρώτη φορά ο Ακάθιστος Ύμνος και το τροπάριο: **"τη Υπερμάχῳ Στρατηγῷ"**.

(Σ' Εσένα Θεοτόκε, την Υπέρμαχο Στρατηγό, μ' ευγνωμοσύνη η Πόλη σου αποδίδει τη νίκη. Και σου αναπέμπει θερμές ευχαριστίες, επειδή (με τη δική σου επέμβαση) λυτρωθήκαμε απ' τις συμφορές. Εσύ όμως που η δύναμή σου είναι)

Πατώντας στην πιο κάτω εικόνα μπορείτε να ακούσετε το τροπάριο τη Υπερμάχῳ Στρατηγῷ
<https://www.youtube.com/watch?v=WjSuvfOaQS8>

Πατώντας στην πιο κάτω εικόνα μπορείτε να δείτε σε βίντεο την ιστορία για τον Ακάθιστο Ύμνο
<https://www.youtube.com/watch?v=AilKcx6GWbo>

Η σημασία των Χαιρετισμών της Παναγίας

Η πιο μεγάλη γιορτή για κάθε ορθόδοξο χριστιανό είναι το Πάσχα. Ναι το Πάσχα!! Και πως είναι δυνατό να προετοιμαστούμε για το Πάσχα χωρίς την βοήθεια της Παναγίας μας; Η προσωπική προετοιμασία για το Πάσχα ξεκινάει από την Καθαρά Δευτέρα και ακολουθεί η περίοδος της Σαρακοστής, μια περίοδος που αποτελείται από πέντε Κυριακές και μετά είναι η Κυριακή των Βαΐων που ακολουθεί η Αγία Εβδομάδα με αποκορύφωμα το Πάσχα!! Την Ανάσταση!! Μια Μεγάλη περίοδος πριν από το Πάσχα. Μια περίοδος που η εκκλησία μας, ενισχύει τους πιστούς με περισσότερες ακολουθίες, καθημερινά απόδειπνα, προηγιασμένες θείες λειτουργίες αλλά κυρίως κάθε Παρασκευή απόγευμα ψάλλεται στις εκκλησίες ο Ακάθιστος Ύμνος !! Τυχαίο;

Όχι βέβαια!!

Οι "Χαιρετισμοί" της Παναγίας αποτελούν θερμή προσευχή για τον κάθε χριστιανό. Μέσα από τους "Χαιρετισμούς" ο κάθε χριστιανός νιώθει την Παναγία ως στήριγμα μας, ως καταφυγή μας αλλά

κυρίως νιώθει την Παναγία ως η ελπίδα μας και η δύναμη μας! Έχοντας πάντοτε την Παναγία “μεσίτρια”, “καθοδηγήτρια” στην ζωή μας πολλά μπορούμε να καταφέρουμε.

Θα ήθελα να αναφέρω μονάχα ένα σύντομο παράδειγμα, που φαίνεται πόση δύναμη δίνει η επίκληση της Παναγίας μας, ως “μεσίτριας” και “καθοδηγήτριας” στην ζωή μας.

Η Μαρία η Αιγυπτία, κατάφερε και έκανε τον δικό της δύσκολο αγώνα και ενώθηκε με τον Χριστό. Ποιος όμως ήταν ο μεσάζοντας; Ποιος όμως την ενίσχυσε; Ποιος μεσίτευσε; Ποιος βοηθούσε όλα εκείνα τα χρόνια που έκανε τον δικό της αγώνα; ...αλλά κυρίως ποιος έδωσε την δύναμη και την ελπίδα να πάρει την απόφαση να αλλάξει την ζωή της; Σε όλα αυτά τα ερωτήματα η απάντηση είναι μονάχα μια:

Η ΠΑΝΑΓΙΑ !! Ναι η ΠΑΝΑΓΙΑ!!

Είναι η δύναμη, η ελπίδα, η καταφυγή για οποιοδήποτε άνθρωπο, για οποιαδήποτε δυσκολία χωρίς ντροπές, χωρίς αναστολές, χωρίς ενοχές, χωρίς καμία αμφιβολία ότι όποιος ζητήσει βοήθεια από την Παναγία θα μείνει αβοήγητος. Ναι η Παναγία είναι η ΑΝΟΡΘΩΣΗΣ κάθε ψυχής που καταφεύγει κοντά της και αυτό το βεβαιώνει

και ένας ψαλμός από τον Ακάθιστο Ύμνο:

“Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων. Χαίρε, κατάπτωσις των δαιμόνων”.

Οι “Χαιρετισμοί” της Παναγίας ψάλλονται και ως ευχαριστία για το δώρο που μας έδωσε. Ένα δώρο για τον καθένα προσωπικά αλλά και ταυτόχρονα για όλους μας. Ναι τόσο ιδιαίτερο δώρο, προσωπικό αλλά και για όλους μας!! Και αυτός είναι ο Χριστός μας!! Τον έχουμε μέσα στην ψυχή μας, προσωπική επικοινωνία αλλά και ταυτόχρονα για όλο τον κόσμο και για όλη την πλάση γιατί ο Χριστός είναι παντού!! Γι’ αυτό και η δική μας απάντηση ως ευχαριστία για όλες τις ευλογίες που μας δίνει η Παναγία ψάλλουμε συνεχώς κατά την διάρκεια των “Χαιρετισμών” το:

“Υπεραγία Θεοτόκε Σώσον ημάς” και το “Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε”.

Νύμφη αλλά ανύμφευτη!! Πόσο αντιφατικό ακούγεται στην ανθρώπινη λογική και όμως έγινε!! Το επιβεβαιώνει άλλωστε και ακόμα ένας άλλος ψαλμός του Ακάθιστου Ύμνου:

**Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν.
Χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας,**

Θέλοντας να τονίσει αυτό το αντιφατικό ..Νύμφη αλλά ανύμφευτη!... που ακόμη και οι σοφοί δεν μπορούν να εννοήσουν και την απάντηση την δίνει ακόμη ένας άλλος ψαλμός του Ακάθιστου Ύμνου:

Δύναμις του Υψίστου, επεσκίασε τότε, προς σύλληψιν τη απειρογάμω. Και την εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοις θέλουσι θερίζειν σωτηρία, εν τω ψάλλειν ούτως, άρα η δύναμης του Υψίστου έλουσε την Παναγία κατά τον Ευαγγελισμό και η εύκαρπη κοιλιά της έγινε για μας γλυκό χωράφι, απ' όπου θερίσαμε τη σωτηρία μας.

Να γιατί η Παναγία έγινε νύμφη Χριστού και όχι κάποιου άλλου ανθρώπου ή γήινου αλλά νύμφη Χριστού!! Γι' αυτό και ονομάζεται και είναι και θα είναι εις τους αιώνες των αιώνων «αιετάρθεος», εξ' ου και **«Νύμφη ανύμφευτος»**. Γι' αυτό και διατρανούμε θριαμβευτικά **«Χαίρε, Νύμφη Ανύμφευτε»**

Οι “Χαιρετισμοί” της Παναγίας ψάλλονται και ως δοξολογία!!

Κατά την έκφραση του Ιωάννη Δαμασκηνού η Παναγία είναι **“της Τριάδος το δευτερία κατέχουσα”** δηλαδή είναι αμέσως μετά την Αγία Τριάδα γιατί η Παναγία κατά την ημέρα του Ευαγγελισμού έγινε και η δική της θέωση. Με τους χαιρετισμούς λοιπόν δοξάζουμε την Παναγία αλλά ταυτόχρονα και τον Θεόν που τη διάλεξε!

Και όπως λέει ακόμη ένας ψαλμός από τον Ακάθιστο Ύμνο: **«Χαίρε, θνητών προς Θεόν παρρησία»** ...να την δική της παρρησία που σκεπάζει και προστατεύει την κάθε ψυχή που την δοξολογεί και την υμνεί.

Μια ευλογημένη συνήθεια

Πολλοί ορθόδοξοι χριστιανοί μέσα στους αιώνες (και σήμερα) συνηθίζουν να διαβάζουν τους Χαιρετισμούς κάθε βράδυ, πριν να κοιμηθούν αντί για άλλη προσευχή.

Μάλιστα από τις πολλές φορές, συχνά τους μαθαίνουν απ' έξω. Η συνήθεια αυτή είναι πολύ ωραία και σωστή αφού οι ορθόδοξοι προσευχόμαστε με τις προσευχές της εκκλησίας αλλά και με τις προσευχές που δημιουργούμε εκείνη τη στιγμή.

Παναγία των Βλαχερνών

Παναγία η Βλαχερνίτισσα είναι ο χαρακτηρισμός της παλαιότατης και θαυματουργής εικόνας της Θεοτόκου στον ναό της Παναγίας των Βλαχερνών στην Κωνσταντινούπολη. Η εικόνα παριστάνει την Θεοτόκο όρθια, μετωπική, σε στάση δεομένης, με τα χέρια υψωμένα στον ουρανό, φέροντας στο στήθος της εγκόλπιο με τον Ιησού. Είναι η υπέρμαχος Στρατηγός, που κατά την πολιορκία της Κωνσταντινουπόλεως από τους Αβάρους το 626 η εικόνα της Θεοτόκου της Βλαχερνίτισσας, έσωσε την πόλη από τον κίνδυνο και κατόπιν εψάλη στο ναό ο Ακάθιστος Ύμνος.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ιστορικό μέρος				
Α	Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτων φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς Αὐτὴν τοιαῦτα	Ο αρχάγγελος Γαβριήλ ἐρχεται καὶ φέρνει τὸ θεϊκὸ μήνυμα, τὸ «χαῖρε», στὴ Θεοτόκο	Αρχάγγελος Γαβριήλ	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Β	Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἐαυτὴν ἐν ἀνείρῃ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως, τὴν κύησιν πῶς λέγεις κράζων	Ἡ Θεοτόκος ἀπορεῖ γιὰ τὸν παράδοξο τρόπο τῆς συλλήψεως		Ἀλληλούια
Γ	Γνώσιν ἀγνωστον γνῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· ἐκ λαγόνων ἀγνῶν υἱὸν πῶς ἔσται τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἦν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω	Ὁ Γαβριήλ τῆς ἐξηγεῖ τὴν ἀπόρρητη βουλή τοῦ Θεοῦ	Αρχάγγελος Γαβριήλ	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Δ	Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπὸν ταύτης νηδὺν ὡς ἄγρον ὑπέδειξεν ἥδὺν ἅπασι τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως	Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἐπισκιάζει τὴν Παρθένο καὶ συλλαμβάνει τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ		Ἀλληλούια
Ε	Ἐχουσα θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ. Τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς ἐπιγνόν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν ἔχαιρε καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον	Ἡ Θεοτόκος ἐπισκέπτεται τὴ συγγενὴ τῆς Ἐλισάβετ, ἡ ὁποία κυοφορεῖ τὸν Πρόδρομο, καὶ ἀνταλλάσσουν προφητικὸς λόγους	Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής (ὡς ἔμβρυο)	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Ζ	Ζάλην ἐνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σὺφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη· πρὸς τὴν ἀγαμὸν σὲ θεωρῶν καὶ κλειψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε· μαθὼν δὲ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἔφη	Ὁ Ἰωσήφ, μνηστήρας τῆς Παρθένου, ἀμφιβάλλει, ἀλλὰ ἐνημερώνεται ἀπὸ τὸν ἄγγελο γιὰ τὸ μυστήριό τῆς συλλήψεως		Ἀλληλούια
Η	Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνοῦντων τὴν ἑνσαρκὸν Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἄμνον ἁμῶν ἐν γαστρὶ τῆς Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον	Ὁ Χριστὸς γεννιέται καὶ οἱ ποιμένες ἐρχονται καὶ Τὸν προσκυνοῦν	οἱ ποιμένες	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Θ	Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τοῦτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖον Ἄνακτα καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες	Τὸ ἀστέρι δείχνει τὸν δρόμο στους μάγους τῆς Ανατολῆς		Ἀλληλούια
Ι	Ἰδὼν παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου τὸν πλάσαντα χεὶρ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου μορφὴν ἔλαβεν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεύσαι καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ	Ἡ προσκύνηση τῶν μάγων	οἱ Μάγοι	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Κ	Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμὸν καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη μὴ εἰδὸτα ψάλλειν	Οἱ μάγοι (θεοφόροι κήρυκες) ἐπιστρέφουν ἀπὸ ἄλλο δρόμο στὴ Βαβυλῶνα		Ἀλληλούια
Λ	Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτὴρ μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν πέπτωκεν, οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον	Ἡ φυγὴ στὴν Αἴγυπτο	οἱ πιστοὶ ποὺ ἐρύσθησαν ἀπὸ τὰ εἰδῶλα	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Μ	Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνους, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ ἄλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν κράζων	Ὁ Συμεὼν δέχεται στὴν ἀγκάλῃ τοῦ ὡς βρέφος τὸν Χριστὸ		Ἀλληλούια

δογματικό-θεολογικό μέρος				
Ν	Νέαν ἔδειξε κτίσιν ἐμφανίσας ὁ Κτίστης ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός καὶ φυλάξας ταύτην ὥσπερ ἦν ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες	Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μετὰ τὴν σάρκωσίν Του δημιουργεῖ νέα κτίση, ἡ οποία τὸν δοξολογεῖ	οἱ πιστοί	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Ε	Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος· βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας	Ὁ παράξενος -«ὁ ξένος»- τόκος προτρέπει τοὺς ἀνθρώπους νὰ αποξενωθοῦν ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ νὰ υψώσουν τὸ νοῦ τους στὸν οὐρανὸ		Ἀλληλούια
Ο	Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἄπῃ· ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασιν γὰρ θεική, οὐ μετὰβασιν δὲ τοπικὴ γέγονε, καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα	Ὅλος ἦταν στὴν γῆ ὁ δοξολογούμενος Λόγος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ δὲν ἀπουσίαζε	οἱ πιστοί	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Π	Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν ἐθεώρει πᾶσι προσπὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως	Οἱ ἄγγελοι θαύμασαν τὸ ἔργο τῆς ἐνανθρώπησής τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν κοινωνία τοῦ μετὰ τοὺς ἀνθρώπους		Ἀλληλούια
Ρ	Ῥήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὀρώμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες πιστῶς βοῶμεν	Οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου μένουσι ἀφωνοί, μὴ μπορώντας νὰ ἐξηγήσουν τὸ μυστήριον τῆς γεννήσεως	οἱ πιστοί	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Σ	Σώσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ παίμην ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας ὡς Θεὸς ἀκούει	Ὁ Ποιμένας-Θεὸς γίνεται πρόβατο-ἄνθρωπος γιὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον		Ἀλληλούια
Τ	Τείχος εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. Ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκεύασέ σε ποιητής, ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου καὶ πάντας σοὶ προσφωνεῖν διδάξας	Ἡ Παρθένος γίνεται τείχος ποὺ προστατεύει ὅλους τοὺς πιστοὺς	οἱ πιστοί	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Υ	Ὑμνος ἅπας ἡπάταται συνεκτείνεσθαι σπεύδων τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτρῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ ὡδᾶς ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν	Κανένας ὕμνος δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ νὰ υμνηθεῖ ὁ Σαρκαθεὶς Βασιλεὺς		Ἀλληλούια
Φ	Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει φανείσαν ὀρώμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄυλον ἄπτουσα φῶς ὡδήγει πρὸς γνῶσιν θεικὴν ἅπαντας αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα	Ἡ Θεοτόκος εἶναι ἡ λαμπάδα, ποὺ καθοδηγεῖ τοὺς πιστοὺς στὴ Θεογνωσία	οἱ πιστοί	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Χ	Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ Χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως	Ὁ Χριστὸς ἦρθε στὸν κόσμον γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ χάρι		Ἀλληλούια
Ψ	Ψάλλοντές σου τὸν τόκον ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἐμψυχον ναόν, Θεοτόκε. Ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρί ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἐδόξασεν, ἐδόξαζε βοᾶν σοὶ πάντας	Ἡ Θεοτόκος εἶναι ἐμψυχὸς ναὸς στὸν ὁποῖο δοξάζεται ὁ Χριστὸς	οἱ πιστοί	Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε
Ω	Ὡ πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον· δεξαμένη γὰρ τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορὰς ἅπαντας καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας	Ὑμνος καὶ ἱκεσία πρὸς τὴν Παρθένο		Ἀλληλούια